

Prædiken til Anden Pinsedag 2024

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 291 Du, som går ud fra den levende Gud, G41 Mit stenhjerte,
345 Guds menighed er jorden største under

—

251 Jesus, himmelfaren, 294 Talsmand, som på jorderige,
723 Naturen holder pinsefest

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Ingen kan komme til mig, hvis ikke Faderen, som har sendt mig, drager ham, og jeg skal oprejse ham på den yderste dag. Der står skrevet hos profeterne: ›Alle skal være oplært af Gud.‹ Enhver, som har hørt og lært af Faderen, kommer til mig. Ikke at nogen har set Faderen, undtagen den, der er fra Gud; han har set Faderen. Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror, har evigt liv. Jeg er livets brød. Jeres fædre spiste manna i ørkenen, og de døde. Men det brød, som kommer ned fra himlen, gør, at den, der spiser af det, ikke dør. Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give, er mit kød, som gives til liv for verden.«

Johannesevangeliet 6,44-51

Da jeg blev konfirmeret, fik jeg tøj til 2. dagen. Jeg fik et par cowboybukser, og en cowboyjakke en beige bluse og et par Adidas sko. Og så tog mine venner og jeg til Esbjerg, hvor vi gik rundt i gågaden og hvor vi spiste på MacDonalds, en sådan var der ikke i Ribe, hvor jeg boede lidt udenfor.

2. dagen var også noget særligt.

Den skik med at få tøj til 2. dagen er forsvundet. Hos mig var det luksus at få ekstra tøj, og vel at mærke noget man kunne bruge, hvad man jo ikke lige kunne med konfirmationskjolen, og hvor jeg for øvrigt blev konfirmeret i min storesøsters, så blev den da brugt to gange.

Men for mine bedsteforældre havde 2. dags tøj en hel anden betydning. De fik også tøj, men det var også fordi, de nu skulle flytte hjemmefra, de skulle ud at tjene på gårdene i omegnen.

Mærkedagene strakte sig tidligere over flere dage. Vi ser vel kun det fænomen i dag i kirken, hvor de tre største højtider strækker sig over mindst to dage, fordi det skal der til, når vi fejrer betydningsfulde begivenheder.

2. pinsedag er andendagen, men det er ikke sådan, at I i dag spises af med pinsedagens rester, for dagen har i sin egen karakter og tekster, men de hænger ganske nøje sammen med pinsefejringen.

I går var den store fest, i dag begynder vi at spise brød til...

I går fejrede vi, at Helligånden kom over de forsamlede og lovpriste Guds store handlinger.

I dag på andendagen hører vi, hvad der videre skete, at det ikke bare var en stor åndelig oplevelse, som de kunne se tilbage på med glæde som nu en fest, som man kan varme sig på også i dagene derefter og sige til hinanden: ”Det var nu dejligt, at det gik godt”. Det sluttede ikke pinsedag. Det begyndte. Det forsætter. Det sker nu. De blev ved med at mødes og lovprise Gud, men nu her på 2. dagen, tager vi 2. dags tøjet på og begynder at arbejde med, hvad det hele betyder.

Lukas fortæller i Apostlenes Gerninger, at de holdt fast ved apostlenes lære, det er evangeliet, fællesskabet, gudstjenesten, brødets brydelse, det er nadveren og bønnerne... De kom i enighed i templet hver dag; hjemme brød de brødet og spiste sammen. Og Herren føjede hver dag nogle til, som blev frelst.

Det er væsentligt – at der blev føjet nye til. ”Og Herren føjede hver dag nogle til, som blev frelst”. Helligånden holdt altså efter pinsen ikke op med

at virke og kalde mennesker. Og Guds hellige ånd er ikke holdt med at kalde. Gud kalder stadig mennesker til sig. Gud kalder og han venter på menneskets svar. Og svaret kom allerede dengang fra folk, der ikke havde været vidner til Jesus. Folk kom allerede ved den første pinse til tro uden at have mødt Jesus ansigt til ansigt.

Vi hører også at folk solgte deres ejendomme og kastede alt ind i fællesskabet – generationsvelstand var ikke så vigtigt som det fællesskab de oplevede lige nu, måske fordi de troede at de sidste timer var nær, at Kristus snart ville komme igen, måske fordi de ægte mente det var det rigtige at gøre, at fællesskabet skulle være med en udjævning af de forskelle, som formuer og manglende på samme giver.

Folk blev draget af Ånden til at indgå i fællesskabet.

Det er Helligånden der hiver en mod det kristne fællesskab, eller blidt skubber i ryggen.

Vi får hjælp til at komme i kirke med vores børn og lade dem døbe.

Vi får hjælp til at komme som konfirmander

Vi får hjælp til at deltage i gudstjenesten og de andre kirkelige tilbud, nogle med spisning, ligesom det foregik i den første menighed.

At spise sammen er vigtigt.

Fællesspisning er som kur for ensomhed. Måltidet har en ur-evne til at skabe fællesskaber, fordi når vi spiser, er vi også fuldstændig på lige fod. Så betyder det ikke længere så meget, hvem man er, hvad man kan eller hvor man kommer fra. Vi er bare fælles om, at vi allesammen skal have noget at spise.

At man spiser det samme mad, skaber allerede et emne at tale om. Hvis nu man ikke kender hinanden på forhånd, så er det nemt lige at spørge “har du smagt denne her?” eller “skal jeg skænke for dig?”. Det skaber noget hygge, at man hjælpes ad om måltidet. Man kan tjene hinanden ved bordene.

Det er godt med store fælles måltider, men det er også godt med et lille måltid med stor effekt.

Måltidet med Jesus er meget mere end et middel mod ensomhed eller en måde at hygge sig på – som i min optik allerede har en kæmpe værdi – Måltidet, hvor vi får livets brød, nadveren, har en hel vild banebrydende effekt for den, som tror. For Jesus vil give os evigt liv med det.

Jesus vil oprejse os på den yderste dag.

Det er Gud, der tjener os ved nadveren. Nadveren er derfor central i gudstjenesten.

De steder hvor Gud bøjer sig ned til os er centrale og hellige i gudstjenesten – dåb og nadver er hellige.

Men de fællesskaber, hvor vi er sammen, er vigtige! Vi skal ikke undervurdere kirkekaffen, eftermiddagsklubben og spiseaftnerne. Det er vigtigt at vi spiser sammen, eller i det mindste drikker en kop tør kaffe, som min bedstemor kaldte kaffen, når der ikke blev serveret noget til... Gud tjener os i gudstjenesten, men vi skal tjene hinanden, og Helligånden hjælper os i fællesskaberne omkring Kristus. Det er vigtige fællesskaber, ikke kun fordi vi har godt af at være sammen med andre mennesker, men også fordi fællesskaberne hjælper os med at holde fast i troen og have et forhold til den treenige Gud.

Det er 2. pinsedag – det er her begyndelsen på fællesskaberne for alvor tager fat, et arbejde vi som disciple ikke er færdige med, men stadig skal udvikle og uddybe, os til gavn Gud til glæde.

Hjælp os Treenige Gud med at være i og opbygge rummelige fællesskaber.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed

Amen